

BEROEPS- BELANGEN

SOERABAJA'S TANDARTSENSCHOOL.

Bezwarend rapport.

De advertentie in de „Zahnaerztliche Rundschau“, waarover mevrouw A. E. J. de Vries-Bruins kort geleden interpelleerde, heeft bij toeval aan het licht gebracht, dat er op de te Soerabaja gevestigde school tot opleiding van Indische tandartsen iets niet in orde is, meldt de „Ind. Cour.“ De publieke aandacht is thans op dit instituut gevestigd, maar indien het toeval hierbij niet in den vorm van een interpellatie over een advertentie de behulpzame hand had geboden, zou de Soerabajasche Stovit binnenkort toch in het centrum der openbare belangstelling zijn gekomen. Want daar is something rotten op de Stovit. Er heerschen sinds geruimen tijd wanverhoudingen op dat instituut, welke niet aan de controle van de dienstleiding der Volksgezondheid zijn ontsnapt, en een onderzoek hebben uitgelokt, dat niet zonder ernstige gevolgen zal blijven.

Het blad verneemt n.l. uit de beste bron, dat de hoofd-inspecteur van den dienst der Volksgezondheid onlangs door een commissie, bestaande uit dr. J. van Zeben, directeur van de Nederlandsch-Indische Artsenschool te Soerabaja en dr. H. A. Bor, tandarts te Batavia, op de Stovit een onderzoek liet instellen naar op het hoofdkantoor van den D. V. G. gesignaleerde wanverhouding tusschen directeur en leeraren. De beide genoemde medici hebben hun bevindingen neergelegd in een geheim rapport, dat kort geleden bij den hoofdinspecteur van den D. V. G. werd ingediend, en zóó bezwarend is voor den directeur van de Stovit, dr. M. Schoeppe, dat deze overkwikkelijke zaak bezwaarlijk anders dan met de overplaatsing van dr. Schoeppe, kan eindigen. Omtrent den aard van de wanverhouding tusschen directeur en leeraren kon het blad geen inlichtingen krijgen, doch wel werd medegedeeld, dat dr. Schoeppe's eigenaardige manoeuvre met de advertentie in het Duitsche vakblad, nauw samenhangt met zijn optreden tegen de aan de Stovit verbonden leeraren.

Zooals bekend heeft dr. Schoeppe, die verklaarde nooit eenigen vreemdeling te hebben voorgedragen en ook nooit getracht dit te doen, ingaande 1 Juli a.s. ontslag aangevraagd.

(Telegraaf).

Uit „De Preanger Bode”, 19 Mei 1931.

DE „STOVIT”.

Bandoeng, 15 Mei 1931.

Naar aanleiding van het artikel „De zaak der STOVIT” (school tot opleiding van Indische tandartsen, in het „A. I. D.” van 11 Mei j.l. zou ik gaarne de volgende opmerking maken.

Daar ik als belanghebbende destijds de oprichting van deze school heb meegemaakt, en een benoeming als directeur heb afgeslagen, uitsluitend omdat ik de overtuiging had, dat de opzet van de school niet deugde, is het begrijpelijk, dat de strubbelingen, welke zich aan deze school schijnen voor te doen, voor mij niets verwonderlijks hebben.

iUteen te zetten waarom deze Inrichting, welke begint met abituriënten van drie-jarige Mulo en A.M.S. nooit aan het gesteld doel zal kunnen beantwoorden, zou mij te ver voeren. Teekenend is echter, dat alle destijds op Java aanwezige medici-tandheekundigen, nadat ik de benoeming had afgeslagen, om ongeveer dezelfde redenen voor een benoeming als directeur hebben bedankt. Hoewel terecht de bedoeling voorzat een medicus-tandarts als directeur te benoemen is men noodgedwongen er toe moeten overgaan een buitenlandsch tandarts de leiding te geven.

Hoewel er niemand meer dan ik van overtuigd is, dat de behoefte aan tandheekkundige hulp voor de min-vermogenden, (speciaal Indo-Europeanen), buitengewoon groot is, bracht mijn overtuiging, dat het beter was geen school op te richten dan een op slechte grondvesten mij er toe te adviseeren, met de oprichting zoolang te wachten tot aan behoorlijk te stellen eischen wel zou kunnen worden voldaan. Al moge het eenigszins paradoxaal klinken, beter geen tandheekkundige verzorging dan slechte hulp welke toch nog groote kosten voor de gemeenschap meebrengt. Bovendien was de overproductie in Holland destijds reeds zoo groot, dat men op andere wijze binnen korten tijd wel over behoorlijk opgeleide tandartsen had kunnen beschikken.

Het bedrag voor oprichting en onderhoud (eenige tonnen), was echter reeds gevoteerd, dus moest de school er komen.

Nog voor er een leerling is afgeleverd blijken er al misstanden te bestaan. Daar goede reorganisatie van de school in verband met 's lands financiën thans wel uitgesloten is te achten, lijkt mij de beste oplossing, opheffen van deze tweede rangs inrichting. Dit zal een zeer belangrijke besparing geven. Later wanneer, de finantieele toestand wederom normaal zal zijn, kan men dan dit plan (hetwelk nog een erfenis is van het regime Van-Limburg-Stirum) weer opvatten en dan op betere grondslagen.

Zouden er overwegende bezwaren tegen opheffing bestaan, dan kan alleen een grondige reorganisatie verbetering brengen en zou de geheele opzet van de school veranderd moeten worden. Men heeft nu eenmaal op verkeerde fundamenten gebouwd. Verbetering brengt dan groote kosten mee.

T. J. ESKES,

(Ongecorrigeerd). Arts, specialist in mond- en tandziekten.